

August Varenius

Augustus Varenius, SS. Theol. D. Professor ... ad exequias quas Elegantissimo Puello Filiolo Desideratissimo Friderico Davidi Olpkenio, Moestissimi Parentes in Templo S. Nicolai ... exoptant ... Dominos Collegas & Cives Academicos invitat : [P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus nostri V. Non. Maii. a. MDCLXIX.]

Rostochi[i]: Kilius, [1669]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776205218>

Druck Freier Zugang

Varenius, A.,
in
F. D. Olpken.

Rost. 1669.

26

89.
AUGUSTUS VARENIUS,

SS. Theol. D. Professor, Sereniss. Duc. Me-
cleburg. Consistorii Assess. h. t. Universitatis

Rostochianæ R E C T O R

ad exequias

quas

ELEGANTISSIMO PUELLO,
FILIOLO DESIDERATISSIMO

FRIDERICO DAVI-
DI OLPKENIO,

Mœstissimi Parentes in Templo S. Nicolai,
parant, & quarum cohonestandarum causâ, nostri Or-
dinis, omniumq; Bonorum Civium utriusq; Reipubl.
frequentiam in templo S. MARIÆ paulu-
lùm ante horam I. exoptant.

ea qua par est, autoritate & humanitate
vobis fulgidissimos Dominos Collegas
& Cives Academicos invitat.

Matthæi XVIII. 10. 14.

Ne contemnatis aliquem ex parvulis istis! Angeli enim eorum in Cœlis, semper intuentur faciem Patris mei, qui est in Cœlis. Et non est voluntas coram Patre vestro cœlesti, ut pereat unus ex parvulis istis.

ROSTOCHI, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Mœnissimum, in quo nunc vivimus, anniversariæ tempestatis articulum, vix quisquam ex ingenti choro Patrum Orator, facundius ac venustius Chryso-
stomo, homiliâ εἰς τὴν πρόδρομον expressit: Οἱ ἀνθρώποι λειψῶνες ἀνθεπ χτυσόμενοι πεποικιλμένοι, δένδρεσι καλλιπνόοις κοσμέμενοι, ὄρνεσι καλλιφῶνοισι κλονέμενοι, καὶ τὴν ἀκοὴν τῶν ἀνθρώπων θέλγισι, καὶ τὴν ὄρασιν θάλασσι ἔχοντες τὰς χεῖρας αὐτοὺς κυκλοπῶς περισίλωτοι, ἀνακλιόμενοι αἱ αἰγλαὶ πνευματικαὶ ἀνταρξίησι λαμπρόναι· ἐκεῖ τραυλαὶ λέλων ὀρνίθων συειγγάδει κλαγγαῖς λιγυρὸν ἄστοπέμπκοι μέλι, ἐκεῖ ἀνέμων εὐήχων ζεφυροὶ ἐν ταῖς κυκλότησι τῶν ὀρνέων ερίζεσαι, τῶν κρημνῶν κριλάδας θαλάσσιοντες, ἐν ἐκείνῃ κηθάρας ὁμοφώνως ἀδούσι, ὡς καὶ τὰς ἐσπῆρας καλύβαις οἰκῆντας σπιμένας πρὸς καὶ βενόμεας, ἐναυλα ἔχοντας τὰ τῶν μουσικῶν ὀρνίθων λυρικὰ μελωδήματα, δόξαξιν πολυφθόγοις ἀντίμιμα κειλαδόντας, καὶ παντὸς περὶ τὸ πᾶν καὶ πάσης βοτάνης τὰς ἀρνας πρᾶξας φέρειν. Abstinemus interpretatione, quia in Academiâ scribimus, & apud doctos sermones utriusque linguæ. Romani olim festum Floræ, Chloridive diem, floralesque ludos prid. Cal. Maij celebrandos dedicarunt: finxerunt quippe, non ignobilem illam fuisse

fuisse Nympham, Zephyro nuptam, à quo acceperit potestatem in flores, quæque proinde, ut fruges cum arboribus & vitibus bene prosperèque florescerent, anniversariis ludis celebranda placandave esset. Mittimus impura illa sacra, quorum prout origo prostibulo debetur, quod *ex arte meretricia* (verba sunt Lactantii l. i. de fals. relig. c. 20.) scripto populo Romano herede, certam pecuniam reliquit, *cujus ex annuo fœnore suus natalis dies celebraretur, editione ludorum, quos Floralia appellarent, quod quia senatui flagitiosum videbatur, ab ipso nomine argumentum sumi placuit, ut pudenda rei quadam dignitas adderetur, atq; sic itum in illud figmentum numinis: ita ipsa celebritas ludorum nefanda & in quâ perpetrata, quæ non solum abhorrebant à Pandectarum sanctissimorum voluntate: sed & ab intonsi Cæronis auspiciis veterumque sapientum normâ. Eleganter Lactantius poetam in fastis de Nymphâ Florâ ludentem excusat: *Honestè, inquit, ista dicuntur: sed inhonestè turpiterque creduntur. Nec debent, cum veritas queritur, hujusmodi nos velamenta decipere. Celebrantur illi ludi cum omni lasciviâ, convenientes memoria meretricis. Tacemus, quæ sequuntur, ne vel ex Lactantio describamus ingens scandalum. Nobis placent quidem Floralia: sed minimè illa intestabilia (quibus vel in Bructero, illo Floræ die, memoriam servat τὸ ἀνάθαρτον πινόμενον) nec tanti sunt, etsi Creatori cum gratiis solvendis imputanda**

putanda, verna præsentia, oculorum philtrea, supra
basilicam Salomonis purpuram venusta, quæ per
hyacinthos, violas, tulipas, illamque Regalem naturæ
pompan, Rosam, in sublimi throno, spinarum circum-
circa satellitio armatam, oculis sese nostris infi-
nuant, & magis atque magis, quanti flos Saronius, in-
scriptus nomen: JESUS NAZARENUS, MOR-
TUUS: SED RESURGENS ET VIVENS IN SE-
CULA SECULORUM, ET HABENS CLAVES
INFERORUM ET MORTIS, cui nunc

Cuncta Redemptoripalma gratantur honores

Inque novos plausus terra polusq; venit

Et faciem surgentis habet, surgamus & ipsa

Turba triumphantem de venerata Deum.

Militat hæc nobis victoria, Tartara nobis

Diruta sunt, nobis mors pede pressa gemit.

Huc ades & Domini propter consiste sepulcrum

Hoc hominum jacuit vita salusq; loco

Mausoli taceat monumentum Graja vetustas

Nec jactet tumulum Roma superba Numæ

Nec quo condiderit fortissima pectora Paulos

Nec quo Marcellos Scipiadasve loco

Non mihi Pyramidum cantet miracula Memphis

Non Babel moles, nec Rhodos alta suas

Ipse suum Christus monumentum morte sacravit

Hinc pretium summa nobilitatis habet

Tumba

Tumba Redemptoris salve: te laurus inumbret

Te tingant vernis lilia mista rosis!

Conditor hâc cœli terraque quievit in urnâ

Maximus hoc Regum marmore septus erat.

Et, ut amœnissimæ sunt veris illæ delitiæ, stellarũ imagines, pratorum risus, roris cœlestis calices, tamen, quàm fugax flos ille, & mox interiturus, sic ut inter hujus summa & infima sæpe vix una dies interfit, ipsiusque, florum pyropi, hortorum purpuræ, odorum sapphiri, veris oculi, auro Dibaphoque renidentis Rosæ longè brevior nativitate casus sit, nec minùs admirationi, quàm eminentissimæ quondam in agro Vespasiani lapsus cupressi. Cuncta illa si præsentis *Verni floris* tumulo quis accommodet, haut intempestivus æstimator *florum* fuerit. Natus A. O. R. clò lbc LXVII. XX. JUNII ipso adeò florum; etsi in lapsum his exeunte tempore, ac mox renatus Infans elegantissimus FRIDERICUS DAVID: sed & biennio minor quippe 21. Martii præsentis anni febrili paroxysmo, variis inde Symptomatis aucto, impetitus, succoq; vitali, frustrâ adhibitis medicamentis selectissimis, exhaustus, die 27. April. inter 1. & 2. denatus, quid honoratissimis Parentibus Viro Clarissimo DN. M. THEODORO OLPKENIO, Scholæ Oppidanæ Sub-Rectori & Choriædis Nicol. per XV. annos Inspectori fidelissimo, Compatri nobis æstimatissimo, & Lectissimæ
suique

suique sexus virtutibus decoratissimæ Matri **ILSÆ**
Büchner / quid Avo Paterno **JOHANNI OLPKE-**
NIO Civi Brunsvicensi, & Opificio, Pellioni, Avix
item maternæ **ANNÆ Middendorps** / Matronæ ho-
nestissimæ, quid Avo Materno **JOHANNI Büchner**/
Cellis in Ducatu Lunæburg. sede Serenissimorum Du-
cum Illustri, Civi haut ignobili, quid Avix Maternæ **SOPHIE**
Sangen / Matronæ quondam dotibus fulgidissi-
mæ, quid ceteris, si revocandi in scenam fuerint, Ma-
joribus, aliud nunc appareret, quàm pulcherrimi floris
tumulus? Acclamarent tam illi Cælo nunc recepti,
quàm parentes mœstissimi, nobiscum illud Jobi c. XIV.
2.3. *Homō natus muliere, brevis est atate, & satur com-*
motione. Velut FLOS, simul ac egressus est succiditur, vel
illud Isaïæ bis accantatum c. XL. 7.8. **DECIDIT FLOS,**
Ceterùm, facit flos Parthenius, flos Saronius, Flos
Amarantus, ut de nostro quoq; nunc **FLORE** procla-
mare cum jubilis possimus: **RESURGET FLOS!**
LÆTIUS RENASCETUR FLOS, imo, jam nunc
redditus est in Golgothæis graveolentissimis, olim
svaveolentissimo, nunc in beatorum cælo, fragrantis-
simo flori **JESU** mortuo & resuscitato. Atq; inde
Mœstissimi Parentes Odorem vitæ, atque ex fontibus
salutis aquas cum gaudio haurient, Repurabunt animo,
quàm vel ipsi flores, qui non nent, Deo curæ sint, &
quàm non illorum casus extra providentiam magis,
quam

quàm passerum: Considerabunt, tutissimum mortali-
bus esse, se suaq; voluntati Patris celestis (cui se totiens
submitunt, quotiens orant illud: *Fiat voluntas tua!*)
sine murmure resignare;

Considerabunt illud Senecæ: *Non sollicitæ possunt curæ
Mutare rati stamina fusi.
Quicquid patimur mor-
tale genus*

Venit ex alto

Quod superest, *Nos ad Rosæ sepulcrum*

Et flosculi sepulcrum

Rosasq; flosculosq;

Spargamus, & quietem

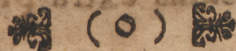
Mollem precemur, usq;

Dum flosculus resurgat

Aeterno honore fulgens.

Et nunc quidem suis dignationibus fulgidissimos
Omnium ordinum Cives Academicos, ad floris con-
dendi tumulum, eâ quâ fas est, humanitate, in
templum Marianum paulò ante horam I.
convocamus.

PP. Rostochii sub Sigillo Rectoratus nostri
V. Non. Maij. a. clc lxc LXIX.

suique sexus virtutibus de
Büthorns / quid Avo Pater
NIO Civi Brunsvicensi, &
item maternæ ANNÆ M
nestissimæ, quid Avo Mater
Cellis in Ducatu Lunæburg.
cum Illustri, Civi haut ignobi
PHIÆ Langen / Matronæ qu
mæ, quid ceteris, si revocan
joribus, aliud nunc apparere
tumulus? Acclamarent tan
quàm parentes mœstissimi, n
2.3. *Homonatus muliere, brev
matione. Velut FLOS, simul
illud Isaïæ bis accantatum c. 2
Ceterum, facit flos Parthen
Amarantus, ut de nostro qu
mare cum jubilis possimus: H
LÆTIUS RENASCETUR
redditus est in Golgothæis
svaveolentissimo, nunc in be
fimo flori JESU mortuo & re
Mœstissimi Parentes Odorem
salutis aquas cum gaudio haur
quàm vel ipsi flores, qui non
quàm non illorum casus ext*

æ Matri ILSÆ
NNI OLPKE-
Pellioni, Avix
/ Matronæ ho-
NNI Büthorn/
nissimorum Du-
ia Maternæ SO-
tibus fulgidissi-
m fuerint, Ma-
cherrimi floris
nunc recepti,
lud Jobi c. XIV.
, & satur com-
st succiditur, vel
CIDIT FLOS.
Baronius, Flos
LORE procla-
GET FLOS!
mo, jam nunc
tissimis, olim
elo, fragrantif-
Atq; inde
ue ex fontibus
rabunt animo,
curæ sint, &
ntiam magis,
quam

